

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae

Sunt plin de cuvânt mereu, mereu. Sunt Cel ce a făcut tot și toate cu cuvântul, și ele s-au făcut și s-au arătat înaintea Mea. Eu sunt cuvântul facerii cerului și a pământului și a toate câte sunt între cer și pământ. Semăn cu omul la chip, dar nu și la faptă, căci la facerea omului am pus mâna și l-am făcut din lut pe om, după chipul Meu l-am făcut și l-am plămădit, și apoi am suflat peste el și a intrat în el viață și duh de viață și l-am făcut asemenea Mie, mișca și grăia, știa și vedea, auzea și simțea, iar Eu, Domnul, priveam la el ca la facerea mâinilor Mele și Mă bucuram, căci după ce am făcut sfat Eu și cu Tatăl ca să zidim omul, M-am apucat și am făcut faptă sfatul lui Dumnezeu, și am privit peste toate și erau bune foarte toate câte Dumnezeu a făcut și a zidit.

Eram plin de cuvânt în vremea facerii a toate câte se văd și câte nu se văd de ochiul omului și eram plin de bucurie și ziceam după fiecare zi a facerii că este bine. O, numai bine ar fi fost să fie între cer și pământ apoi, dar s-au împlinit cele ale omului zidit de Dumnezeu și s-a dorit omul mai sus ca Făcătorul lui și toate s-au strâmtorat apoi pentru el. N-a avut omul credincioșie, n-a avut ascultare și supunere înaintea Făcătorului a toate, ci îndrăzneală a avut, și n-a mai putut rămâne lângă Dumnezeu cu îndrăzneala lui, cu depărtarea lui de duhul credincioșiei, căci a făcut ascundere de Dumnezeu și a pierdut el atunci grădina cea dulce făcută de cuvântul Meu pentru om, și a fost apoi omul așezat pe pământul cu spini și cu pălămidă, precum este scris, și a trecut la lucrul său omul și n-a rămas el pentru lucrul cel cu Dumnezeu, și s-a arătat pe pământ lumea oamenilor, lumea care s-a smuls din mâna lui Dumnezeu cu lucrarea ei, cu obiceiurile ei, cu dragostea ei, căci omul nu M-a iubit încă de la început, și Mi-a făcut dureri mereu, mereu.

O, vin pe pământ cuvânt de facere a omului, că mult timp a trecut de când l-am zidit pe om, și trebuie să fac cumva ceva pentru lumea oamenilor, pentru cei care nu-L au pe Domnul de dragoste a lor. Vin și iar vin pe pământ cuvânt și dau să-l zidesc zidire nouă pe om, în el în-suși să zidesc viața Mea strivită de el, după ce el și-a făcut altă dragoste și n-a avut grijă să nu-L piardă pe Domnul din lucrarea sa.

E zi de sărbătoare de sfinți, și am coborâre cu ei pe pământ ca să așez în carte cuvântul zilei de serbare și să bucur sfinții și să mângâi duhul lor, al celor ce M-au iubit pe pământ cu viața lor, cu duhul și cu dorul lor, cu lucrarea lor cea pentru oameni ca să-i aducă pe oameni aproape de Dumnezeu cu trăirea lor, iar Eu, Domnul, Îmi pun în carte suspinul Meu după om, dar și al sfinților Mei, căci ei sunt cei ce seamănă cu Mine pe pământ și în cer și Mă mân-gâi cu ei și-Mi sprijin cu ei greul durerii Mele de la om, iar când sunt multe sarcini de dus Mă cad sub ele sarcinile de la om și Mă ajut cu sfinții să le port, ca și acum două mii de ani când cădeam sub cruce, cădeam sub om, și abia mai mergeam de grea ce era lumea oamenilor, sub care am căzut în ziua crucii Mele, pe care am murit ca să înviez și ca să vadă omul și să-și croiască el întoarcerea spre Dumnezeu, căci am venit ca să Mă dovedesc pe pământ Dumnezeul omului și să-L vadă omul pe Făcătorul său și să-și aleagă drumul dragostei pentru Domnul, așa cum ar fi fost să fie de la început calea omului lângă Dumnezeu.

O, iată zi de sfat ceresc pe pământ cu omul! N-aș vrea să fac nimănui durere, dar Eu sunt durere pentru cei ce fug de Mine ca de o durere. O, de ce fug ei așa? Fug pentru că-Mi fac durere, pentru că fac cele ce plac oamenilor, și nu lui Dumnezeu și fug ca Adam, fug pentru că nu ascultă de legile vieții veșnice și cad spre viață vremelnică și bolnavă de neascultare de Dumnezeu.

O, pace vouă, fii ai poporului cuvântului Meu, cu care Eu vă hrănesc pe voi! Este nevoie de multă pace între voi și Mine, între Mine și voi, iar aceasta se împlinește prin ascultarea voastră de Dumnezeu. O, fiilor, fiilor, toți oamenii fac dureri și tot dureri. O, nu căutați, măi fiilor, să fiți sau să faceți durere pentru Dumnezeu sau pentru semenii. Nu știu oamenii pe pământ cum s-ar putea aceasta. Se poate prin ascultare de Dumnezeu, se poate, că iată-Mă cuvânt peste pământ pentru a doua oară! Stau pe nori deasupra oamenilor așa cum stăteam acum două mii de ani pe vârfuri de

munte și de coline, și pe ridicături Mă suiam și grăiam ca să-Mi audă glasul cei ce umblau cete-cete după cuvântul Meu, după binefacerile Mele lor, căci Îmi făceau mereu dureri oamenii și se îmbolnăveau din pricina neascultării și a rătăcirii lor pentru neascultare, și aveau apoi nevoie de Dumnezeu ca să-i ierte și ca să-i ridice din chin și din jale.

O, omule plin de dureri, ești slab fără Mi-ne, ești gol, și te crezi Dumnezeu și nu mai ai nevoie de un mai-mare peste tine, dar tu ești slab, și nu-ți dai seama de tine și nu mai vrei să ți se știe slăbiciunea ta. O, nu vrei să ai pe cineva peste tine, iar dacă nu vrei, tu ești al nimănu aiici și pe vecii. Îți amintesc de pilda ucenicului ascultător, căruia i-a fost luat la cer duhovnicul vieții lui, iar el s-a întristat și s-a înfricoșat că nu va mai avea viață călăuzită și binecuvântată de un mai-mare peste el, și s-a dus de a tăiat un trunchi de copac și l-a cioplit și l-a pus în mijlocul casei lui și-i cerea binecuvântare când pleca să-și vândă rucodelia, iar lemnul îi răspundea cu glas de om și-l călăuzea pe cel ce voia călă-uză peste el, și această minune s-a petrecut pentru că acel ucenic nu voia fără călăuzire peste viața lui, peste mintea și pașii și inima lui, și așa iubea el viața cea călăuzită prin lumea oamenilor, că el iubea viața cu ascultare, dar cei ce se iubesc pe ei înșiși n-au nevoie să asculte de cineva, n-au nevoie de părtășie cu cei din jur, căci aceștia își aleg pe cei ce le fac pe plac și atât și au lucrarea lor, starea lor cea fără Dumnezeu, și aceștia nu au inima curată față de cei din jur și sunt mult fățarnici pentru omul lor cel din afară, pe care și-l lucrează ca să se arate el în alt fel decât ceea ce este și face el.

O, îi trebuie omului salvator, că multe rele își face luiși omul. Legea curățirii ar fi s-o ia el de salvare dacă voiește salvare, dar pentru aceasta îi trebuie u-milință și pocăință apoi. Tot poporul cuvântului Meu să audă de la Mine cuvânt de viață și să iasă din sine fiecare și să ia peste el călăuzire cu ascultare, că iată ce spun: Fiilor, fiilor, ascultați de la Domnul! Fie-vă teamă să umblați singuri, că această ascultare când este călcată vă are diavolul la mână ca neascultători de Dumnezeu și vă face rost de vină după vină, de vină peste vină, iar cea dintâi vină este că umblați singuri, și îi urmează vină acestei neascultări, vină, și chiar căderi prielnice diavolului și rușine Mie din partea voastră. Așadar, aveți grijă unii de alții ca să nu cădeți în păcat și să vă ascundeți apoi în voi cu el, căci cei de demult din Israel mureau pe capete pentru a-ceasta și se mai și răzvrăteau pe căpeteniile lor până să piară ei prin neascultare și prin răzvrătire. Eu însă vă amintesc vouă de cei ce n-au ascultat și vă îndemn sub veghe să stați, căci omului îi este les-ne să greșescă atunci când nu este văzut de ochii celor din jurul lui și-și pierde el apoi rușinea față de Dumnezeu, Care vede tot ce se petrece pe pământ, tot și toate, și-și pierde unul ca acesta rușinea și față în față cu semenii lui.

O, căutați să vă știți sub veghe, fiilor! Luați cuvântul Meu de la izvor și împliniți-l așa cum vine el și vă învață să fiți cu inima curată față de voi înșivă și față de cei din jur, și fiți fii ai luminii mereu, mereu, căci lumina vă aduce vouă lumină și luminare, fiilor. E zi de serbare între sfinți pentru ierarhul Nicolae, pentru cel care aducea daruri celor ce credeau în Dumnezeu și salva pe mulți de la cădere și călăuzea din umbră pe cei ce nu mai vedeau cărarea. De lângă Mine își lasă el cuvântul în cartea Mea, că dor le este de Mine sfinților în lucru cu cei de pe pământ, cu care Eu fac carte scrisă, carte de mărturie, fiilor.

O, binecuvântată să fie intrarea ta în cartea Mea cea de azi, ucenicule minunat și mare cu rangul, dar și cu iu-birea, dar și cu credința! Amin. Ești slujitor mare între cei din cer, și mare să-ți fie și pe pământ lucrarea cea de salvare a celor ce dau să se înece în înseși faptele lor rele, dar Eu, Domnul, am sfinți lucrători și ajutători și au ei pentru om iubire ca și iubirea Mea, și au ei milă ca și mila Mea. Amin.

— *O, cu cine să ne asemănăm noi, sfinții Tăi, cu cine, dacă nu cu Tine, Cel atât de căutat și de iubit de sfinții Tăi, Doamne?*

O micuță rugăciune las acum din partea mea pentru poporul cuvântului Tău de azi, că mult trudești să ai un popor ascultător voilor și cuvântului Tău, Doamne.

O, fiilor, fii ai cuvântului sfânt, sunteți purtați pe pământ de învățătura Domnului de peste voi. Vă rog cu lacrimi, fie-vă milă de Domnul și lucrați-I Lui și înmulțiți părtașia voastră cu El. Așezați-L pe Domnul cu stat mult între voi, că El nu mai găsește pe pământ loc și popas, și nu mai este primit pe nicăieri așa cum este El, durut și plâns. Nimic nu are nici un preț pe pământ, decât locul din om pentru Domnul, dacă voiește omul, iar dacă nu voiește Își pierde Domnul moștenirea Sa și este luată de satana casa Domnului. O, nu de altceva a făcut Domnul omul, ci l-a făcut ca să-I fie Lui casă și ca să aibă Domnul frați înaintea Tatălui.

O, feriți-vă de întuneric, fiilor! Căutați să fiți înconjurați numai de lumină, numai de ochi peste voi, căci ochiul a fost făcut luminător al trupului. Peste tot pe unde sunt fii credincioși acestui râu de cuvânt al Domnului peste pământ, nimeni să nu învețe uitarea cuvântului lui Dumnezeu, ci să învețe toți să împlinească întocmai învățătura vieții, care este paza vieții voastre. O, unii pe alții să vă sprijiniți și să vă vegheați, ca nu cumva să cădeți spre voia diavolului, care umblă după voi tot timpul, căci omul este plin de slăbiciuni, și nu este bine să se creadă sau să se dea puternic, decât dacă stă sub veghe, fiilor. Toți sfinții sunt ochi și urechi pentru voi și toți vă veghează, numai să fiți primitori de ajutor din cer, filor. Luați rugăciunea mea în voi și dați Domnului bucuria împlinirii ei, fiilor.

Iar Tu, Doamne, sprijinește sprijinul nos-tru pentru ei, căci Tu și noi avem grijă mereu să aibă ei toate cele trebuincioase și să slujească Ție, numai Ție acești fii prin toate ale lor lucrări, iar diavolul să fugă de la ei.

Și acum mă aplec cu recunoștință pentru bucuria mea de azi cu Tine și cu ei, Doamne, și toți să audă învățătura cea din cer pentru ei. Amin.

— O, iubii Mei din cer, n-aș vrea să fac nimănui durere, dar Eu sunt durere pentru cei ce fug de Mine și se ascund ca de o durere, și se cunosc aceștia prin purtarea lor, prin vorbirea și nevorbirea lor, și fug ei pentru că-Mi fac durere, fug ca și Adam, care Mi-a făcut durere cât toate veacurile de multă și de mare prin toți urmașii lui apoi.

O, e atât de mult de lucru cu Dumnezeu, măi poporul Meu de peste tot, iar greșelile îl înțepenesc în loc pe om. De aceea am strigat mereu la voi: Fiți sfinți, fiilor! O, fericiți sunt cei neapăsați în conștiința lor pentru greșeli, și de aceea vă rog, fugiți de greșelile pentru care Adam s-a ascuns de Dumnezeu, iar Eu așa am învățat mereu poporul care M-a auzit încă de la începutul cuvântului Meu în anul 1955.

O, fiți ascultători mereu, mereu! Aveți pe Domnul călăuză și veghe sfântă și ochi deschis peste voi, fiilor. O, cine mai are ca și voi atâta milă peste el?

Izvorul cuvântului Meu să curgă și să înprospăteze iar și iar pe cei hrăniți de Mine prin cuvânt, fiilor împărțitori, iar voi să nu încetați să vă uitați și să vedeți odată cu Mine, ca să puteți vindeca peste tot, că vindecare am venit să pun peste om și să am popor sănătos mereu, ascultător mereu, și se poate așa numai când fiii poporului Meu îndrăgesc mai mult decât orice părtașia și petrecerea lor cu Dumnezeu, îndeletnicirea cea sfântă a fiilor lui Dumnezeu, a celor ce iubesc pe Domnul, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2016